

Sygn. akt IV CSK 578/13

POSTANOWIENIE

Dnia 20 marca 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Irena Gromska-Szuster

w sprawie z powództwa S. S. i K. S.
przeciwko P. [...] Spółce Akcyjnej w W.
o zapłatę,
na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej
w dniu 20 marca 2014 r.,
na skutek skargi kasacyjnej strony pozwanej
od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]
z dnia 28 lutego 2013 r., sygn. akt I ACa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 19 października 2012 r. Sąd Okręgowy w G., uwzględniając częściowo żądanie pozwu, zasądził od strony pozwanej – P. [...] S.A. w W. na rzecz każdego z powodów kwoty po 85 000 zł. na podstawie art. 448 w zw. z art. 24 § 1 i art. 23 k.c. tytułem zadośćuczynienia za krzywdę jakiej doznali w wyniku śmierci syna w wypadku komunikacyjnym w dniu 21 października 2006 r.

Na skutek apelacji pozwanego Sąd Apelacyjny w [...] wyrokiem z dnia 28 lutego 2013 r. zmienił częściowo zaskarżony wyrok jedynie w zakresie kosztów procesu, a w pozostałej części oddalił apelację, dzieląc stanowisko wynikające ze wskazanych orzeczeń Sądu Najwyższego, że także w sytuacji, gdy czyn niedozwolony, będący przyczyną śmierci poszkodowanego, miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r., najbliższym członkom rodziny zmarłego przysługuje zadośćuczynienie pieniężne za krzywdę na podstawie art. 448 w zw. z art. 24 § 1 k.c.

W skardze kasacyjnej strona pozwana jako uzasadnienie wniosku o przyjęcie skargi do rozpoznania wskazała na przesłanki przedsądu przewidziane w art. 398⁹ § 1, 2 i 4 k.p.c.

Stwierdziła, że w sprawie występują istotne zagadnienia prawne. Pierwsze, dotyczące możliwości dochodzenia roszczenia o zadośćuczynienie za naruszenie dóbr osobistych przez najbliższych członków rodziny w sytuacji, gdy wypadek komunikacyjny miał miejsce przed dniem 3 sierpnia 2008 r. Drugie sprowadzające się do pytania, czy w związku z wprowadzeniem art. 446 § 4 k.c. osoba pośrednio poszkodowana może domagać się dwóch zadośćuczynień tj. za doznaną krzywdę wskutek śmierci osoby najbliższej oraz za naruszenie dóbr osobistych i trzecie, sformułowane jako pytanie, „czy istnieje domniemanie co do istnienia i zakresu bólu oraz cierpień po zmarłej bliskiej osobie”.

Oczywistą zasadność skargi kasacyjnej pozwana wywiodła z wysokości zasądzzonego na rzecz powodów zadośćuczynienia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Analiza uzasadnienia wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania prowadzi do oceny, że skarżąca nie wykazała istnienia w sprawie przesłanek przedsądu, na które się powołała.

W odniesieniu do przesłanki przewidzianej w art. 398⁹ § 1 pkt 2 k.p.c. nie wskazała przepisu prawa, którego wykładnia budzi poważne wątpliwości, jak również nie określiła tych wątpliwości. W istocie nie uzasadniła w żaden sposób tej przesłanki przedsądu.

Zagadnienia przedstawione przez pozwaną nie stanowią zagadnień prawnych, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. Kwestia podjęta w pierwszym pytaniu nie jest nowa i została rozstrzygnięta przez Sąd Najwyższy między innymi w uchwale z dnia 3 lipca 2011 r., III CZP 32/11 (OSNC, 2012, 1, 10), w której wskazano że sąd może przyznać najbliższemu członkowi rodziny zmarłego zadośćuczynienie pieniężne za doznaną krzywdę na podstawie art. 448 w związku z art. 24 § 1 k.c., także wtedy, gdy śmierć nastąpiła przed dniem 3 sierpnia 2008 r. wskutek uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia. Skarżąca nie przedstawiła żadnych nowych, poważnych argumentów, które pozwalałyby na podjęcie próby zmiany powyższego stanowiska przez powiększony skład Sądu Najwyższego.

Co do pozostałych pytań pozwana nie wykazała ich poważnego, uniwersalnego charakteru, wymagającego zajęcia stanowiska przez Sąd Najwyższy. Nie przedstawiła żadnych istotnych kontrowersji ani rozbieżnych ocen prawnych odnoszących się do opisanej w nich problematyki. Niezależnie od tego trzeba stwierdzić, że drugie pytanie nie ma związku z rozpoznawaną sprawą, w której przedstawiony w nim problem niewątpliwie nie występuje, a trzecie – ze względu zarówno na sposób sformułowania jak i poruszoną w nim kwestię - z pewnością nie jest zagadnieniem prawnym, w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. (porównaj między innymi postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r. II CZ 102/02, z dnia 28 marca 2007 r. II CSK 84/07, z dnia 11 stycznia 2008 r. I UK 285/07 i z dnia 8 lipca 2008 r. I CSK 111/09, niepubl.).

Niewątpliwie nie zostało również wykazane, że skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Uzasadnienie

wniosku o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania nie zawiera bowiem jakichkolwiek argumentów wskazujących, że Sąd drugiej instancji w sposób kwalifikowany, oczywisty naruszył określone przepisy prawa i w wyniku tego zasądził rażąco wygórowane zadośćuczynienie za śmierć syna powodów.

Biorąc wszystko to pod uwagę Sąd Najwyższy na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c. odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania, nie znajdując też okoliczności, które w ramach przedsądu obowiązany jest brać pod uwagę z urzędu.

[aw]

jw